

KØBENHAVNS KOMMUNE

Socialudvalget
Borgmesteren

Socialminister Benedikte Kiær
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 22-09-2010

Sagsnr.: 2010-134504

Dok.nr.: 2010-621090

Kopi til Socialordførerne i Folketinget

Kære Socialminister Benedikte Kiær

Jeg henvender mig til dig på vegne af Socialudvalget i Københavns Kommune om en problemstilling, som vi tidligere har været i dialog om, nemlig spørgsmålet om kommunal finansiering af statsligt igangsatte satspuljeprojekter.

Som jeg tidligere har skrevet til dig, har vi i Københavns Kommune i mange år være glade for at medvirke til at igangsætte og videreføre statslige initiativer på det sociale område i form af satspuljeprojekter til gavn for Socialudvalgets målgrupper. I Socialudvalget værdsætter vi naturligvis, at der afsættes midler til det sociale område, om end det er bekymrende, at alt tyder på, at der i de kommende år bliver tale om færre midler.

Vi har i Købehavns Kommune set gode resultater af mange satspuljeprojekter, som også har været fornuftige at videreføre. Det er ligeledes vores erfaring, at der i mange tilfælde er lavet gode aftaler om finansiering, både på den korte og den lange bane, i forbindelse med satspuljeprojekter igangsat i et direkte samarbejde mellem staten og Københavns Kommune.

Men der er også en række projekter, som Socialudvalget finder problematiske, på såvel et praktisk som et principielt plan. Der drejer sig om de mange satspuljeprojekter, som Socialministeriet indgår med organisationer i København uden Københavns Kommunens mellemkomst. De statslige bevillinger til denne type projekter bliver ofte givet for en begrænset årrække, hvorefter projekterne står uden finansiering. Vi oplever, at projekter, som står i dén situation, henvender sig til Københavns Kommune, efter de ved henvendelse til Socialministeriet vedrørende mulighederne for yderligere driftsbevilling er blevet henvist til at søge finansiering i kommunen.

I andre situationer gives den statslige støtte under forudsætning af kommunal medfinansiering (halvdelen af udgiften). De involverede organisationer og

Side 2 af 3

projekter er altså blevet positivt imødekommet af Socialministeriet og har derfor en forståelig forventning om, at tilvejebringelsen af resten af finansieringen er en formssag. Det er imidlertid en stor udfordring at finde medfinansiering til satspuljeprojekter i de stramme, kommunale budgetter, og ved afslag ender Københavns Kommune derfor som den part, der bremser et ellers godt, socialt projekt.

Københavns Kommunes budget er – akkurat som satspuljen – begrænset. Københavns Kommune har ansvaret for drift af tilbuddene efter serviceloven til de mest udsatte grupper i samfundet, herunder borgere med handicap, sindslidelser, misbrug og hjemløseadfærd samt udsatte børn, unge og deres familier. Når kommunen skal overtage finansieringen af driften af statsligt igangsatte projekter og initiativer, er det derfor kommunens tilbud til de selv samme målgrupper – de mest udsatte – der skal holde for. Det er naturligvis ikke acceptabelt.

Det er ikke mangel på vilje, der gør, at Københavns Kommune ofte er nødt til at afvise sociale projekter, hvis satspuljefinansiering udløber. Vi finder det beklageligt, når et godt, socialt projekt må dreje nøglen om – både for organisationerne og projekterne, som bliver ramt; for de udsatte borgere i København; og for innovationen i det sociale arbejde. Men vi står ofte i en situation, hvor vi ikke kan forsvare at tage midler fra vores i forvejen hårdt pressede kerneydelser til socialt udsatte københavnere til at videreføre statsligt igangsatte projekter og initiativer.

Socialudvalget i Københavns Kommune skal derfor henstille til, at Socialministeriet ændrer sin nuværende praksis med at henvise satspuljeprojekter med en midlertidig bevilling, der udløber, til at finde finansiering hos Københavns Kommune, medmindre der eksplicit er truffet aftale herom mellem ministeriet og kommunen. Det er ikke fair overfor de organisationer, som bliver stillet i udsigt, at kommunen kan løse deres økonomiske udfordringer, når dette sjældent er tilfældet. Og det er ikke rimeligt i forhold til Københavns Kommunens mulighed for at lægge mere langsigtede strategier og sikre sammenhæng i indsatserne på det sociale område, at der pludselig kommer projekter ind fra sidelinjen, som kommunen ingen aktier har i.

Socialudvalget ønsker desuden oplyst, om Socialministeriet fremadrettet, som en fast praksis, vil kræve kommunal forankring/medfinansiering af de satspuljeprojekter, som igangsættes. Såfremt dette er tilfældet, finder Socialudvalget det naturligt – og nødvendigt – at ministeriet som minimum indgår i en dialog med Københavns Kommune om fremtidige projekter i København, inden ministeriet afgiver bevillingstilsagn, herunder om de konkrete projekters relevans i forhold til kommunens strategier, tilbud og prioriteringer.

Side 3 af 3
Venlig Hilsen

På vegne af Socialudvalget i Københavns Kommune,

Socialborgmester Mikkel Warming